

Vaginisme

Ik ben bijna 38, nog krap 2 maanden....., de jaren hebben me ingehaald. Heb jaren mn ogen gesloten en gedacht dat ik het allemaal wel zonder warmte, liefde, sex en genegenheid kon, en dat dit nu eenmaal mijn lot is. Door onzekerheid, trots en weet ik veel, de genen denk ik, heb ik me altijd afgesloten voor intimiteit, ik heb een paar ervaringen waarbij ik niet intiem kon zijn met mannen, ik heb het zelf geanalyseerd van vaginisme (volgens mij is dit de enige juiste diagnose, helaas) tot aseksualiteit tot weet ik veel.....

Heb op de een of andere manier niks met vaginaal, voel het niet, sta er letterlijk en figuurlijk niet open voor. Voel me zo niet vrouw, vreselijk!!!! Ik heb enorm de druk van de omgeving, uiteraard ook van mezelf, men snapt niet waarom ik niet ga daten, krijg het niet meer uitgelegd, enige wat een feit is, ik wil een gelijkwaardige relatie en die vind ik zo nooit!

Ik googlen. Vind de site van Rene; een mooie website, in de zin van de inhoud, spreekt echt enorm aan. Omdat ik her en der herkenning vind, na jaren verstoppertje spelen.....

Echt (snel) opgewonden raak ik niet met een man (die paar keer dat het is voorgekomen).

Ik kan zelf wel een orgasme krijgen. Met name vanwege het feit dat ik geen penetratie verdraag trek ik de conclusie dat ik niet (voldoende) opgewonden raak.

Ik kan het ook allemaal niet verklaren, feit is dat ik inderdaad niet kan ontspannen maar waarom?! Ik weet het eigenlijk echt niet.... Zit toch in mijn hoofd, een soort van mechanisme blijkbaar.

De dag na de afspraak:

Ben Rene dankbaar voor dit te gek mooie cadeau ! Het moet allemaal nog even bezinken, het feit dat het dus wel kan, moet ik na minimaal 20 jaar (jeetje!!!) heel anders gaan denken over mannen en eventueel relatie(s), dat is raar... Alleen het feit al dat ik een stapje verder ben, maakt me ook al ineens zelfverzekerder, normaal gesproken vermijd ik zoveel mogelijk gesprekken over seks en was ik echt compleet allergisch voor het woord maagd haha, sloeg ik per definitie al rood aan! Nu heb ik het gevoel dat dat niet meer hoeft, ook al is het nog een begin natuurlijk. Ben nog steeds helemaal blij:!)
Dus....., heel graag een vervolgspraak.

Als ik twee weken later terug denk aan die eerste afspraak dan concludeer ik dat ik eigenlijk zo'n beetje van alles genoten heb, heel fijn/lekker allemaal. Het was allemaal nieuw voor mij. De massage was 1 groot feest (zeker het 2e deel). Ik vond de orgasmes met de G spot heel lekker maar met stip bovenaan alle vormen van (natuurlijke) penetratie omdat dat met name natuurlijk mijn enorme focuspunt is.

Ook zou ik zeker graag meer willen oefenen/te weten komen over wat mannen lekker vinden en hoe dat het beste te doen, dat kwam nog niet zo goed uit de verf bij mij, daar wil/moet ik nog heel veel in leren:). Heb nu eigenlijk al zin in, de volgende afspraak:).

Twee weken later:

Ben nog steeds heel blij:) en ja het voelt ook zeker zo dat de blokkade in mn hoofd weg is!

In de maanden erna nog 2 afspraken met Rene gehad waarbij intiem probleemloos en heel natuurlijk verliep. Heb de smaak te pakken!

En toen ging het mis. Met een oud vriendje thuis op de bank beland. Van het een kwam het ander. Doel was uiteindelijk intiem maar dit lukte voor geen meter.....Terug bij af ?

Twee weken later weer met Rene afgesproken; intiem verliep probleemloos.

In het daarop volgende half jaar nog 4x met Rene afgesproken waardoor mijn zelfvertrouwen inmiddels behoorlijk gegroeid was.

In de tussentijd had ik mij zelfs al ingeschreven bij een datingsite. En nu zijn de wonderen de wereld nog niet uit. Heb een leuke man leren kennen. Elkaar inmiddels een keer of 8 gezien.....enne, ontzettend fijne en lekkere sex. Eigenlijk gaat dat keigoed en heb ik het vertrouwen ook.....

Besepte me gister, terwijl ik met mn date :) uit eten was, dat precies 1 jaar geleden mijn eerste afspraak met Rene plaatsvond.

Nogmaals, niet uit te drukken hoe dankbaar ik hem ben.

Merel